

Ware Christelijke Religie

Vervolg van hoofdstuk 14:

Over de Voleinding der eeuw; de Komst van de Heer; en de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk.

De Afrikanen in de geestelijke wereld en ook iets over andere naties.

835. De naties, die niets over de Heer weten, verschijnen in de geestelijke wereld buiten diegenen die wel van Hem weten, maar toch zo, dat de laatste omtrekken door geen anderen gevormd worden dan door hen, die volslagen afgodendienaren zijn, en in de vorige wereld zon en maan hebben aanbeden.

Diegenen echter, die één God erkennen en zulke geboden als in de Decaloog staan, tot een zaak van de godsdienst en vandaar van het leven maken, staan in meer rechtstreekse verbinding met de christenen in het midden; want de gemeenschap wordt zo niet onderbroken door de Mohammedanen en de pauselijken.

De naties zijn ook onderscheiden naar hun inborst en naar hun vermogen om het licht door de hemelen uit de Heer op te nemen; want er zijn er daaronder die innerlijk, en er zijn er die uiterlijk zijn, hetgeen zij gedeeltelijk aan het klimaat, gedeeltelijk aan hun afstamming, gedeeltelijk aan hun opvoeding en gedeeltelijk aan de godsdienst ontleen.

De Afrikanen zijn innerlijker dan de overigen.

836. Allen die één God, Schepper van het heelal erkennen en vereren, koesteren over God de voorstelling als van een Mens.

Zij zeggen, dat niemand van God een andere voorstelling kan hebben.

Wanneer zij horen, dat sommigen over God een voorstelling als van ether of van een wolk koesteren, vragen zij, waar dezen zijn; en wanneer gezegd wordt, dat zij onder de christenen zijn, ontkennen zij dat zoiets mogelijk is.

Maar men antwoordt hun, dat zij een dergelijke voorstelling hebben om deze reden, omdat God in het Woord een Geest wordt genoemd, en zij denken over de geest niet anders dan als over een ethersubstantie of een vorm van een wolk, niet wetend, dat elke geest en elke engel mens is.

Niettemin werd een onderzoek daarnaar ingesteld of hun geestelijke voorstelling gelijk is aan hun natuurlijke voorstelling, en er werd bevonden, dat zij niet gelijk is bij hen, die de Heer Zaligmaker innerlijk erkennen als de God van hemel en aarde.

Ik hoorde een zekere ouderling zeggen, dat niemand een voorstelling kan hebben van het Goddelijk Menselijke; en ik zag, hoe hij werd overgebracht naar verschillende naties, naar de innerlijke en ook naar hun hemelen; en tenslotte naar de christelijke hemel; en overal werd hem een mededeling van hun innerlijke gewaarwording over God gegeven, en hij bemerkte, dat zij geen andere voorstelling van God hadden dan de voorstelling van een Goddelijk Mens, en dat door geen ander de mens, die een beeld en gelijkenis is, had kunnen worden geschapen.

837. Aangezien de Afrikanen meer dan de overigen over innerlijk oordeel beschikken, had ik met hen gesprekken over onderwerpen van diepere beschouwing en enige tijd geleden over God, over de Heer Zaligmaker, en over de innerlijke en de uiterlijke mens; en daar zij behagen schepten in deze gesprekken, zal ik enige dingen meedelen, die zij over deze drie onderwerpen uit een innerlijk gezicht gewaarwerden.

Over God zeiden zij, dat Hij zeer zeker is neergedaald en Zichzelf zichtbaar aan de mensen vertoond heeft, omdat Hij hun Schepper, Beschermmer en Leider is, en omdat het menselijk geslacht Hem toebehoort; en dat Hij alle en elk van de dingen, die in de hemelen en op aarde zijn, ziet, overziet en daarin voorziet, en de goedheden daarvan beschouwt als in Zichzelf en Zichzelf in de goedheden.

De reden hiervan is deze, dat Hij de Zon van de engelenhemel is, welke even hoog boven de geestelijke wereld te zien is als de zon van de aarde boven de natuurlijke wereld, en Hij die de Zon is, ziet, overziet alle en elk van de dingen die beneden zijn, en voorziet daarin; en aangezien het Zijn Goddelijke Liefde is, die als Zon verschijnt, zo volgt, dat Hij de grootste en de kleinste dingen voorziet van die dingen, die tot het leven behoren, en de mensen van die dingen, die tot de liefde en de wijsheid behoren; de dingen die van de liefde zijn, door de warmte daaruit en de dingen die van de wijsheid zijn, door het licht daaruit.

Wanneer u zich dus een voorstelling vormt over God, dat Hij de Zon van het heelal is, dan zult u stellig uit deze voorstelling Zijn alomtegenwoordigheid, Zijn alwetendheid en Zijn almacht zien en erkennen.

838. Verder was er een gesprek met hen over de Heer God Zaligmaker.

En er werd gezegd dat God in Zijn Wezen de Goddelijke Liefde is, en dat de Goddelijke Liefde gelijk is aan het allerzuiverste vuur; en aangezien de liefde, in zichzelf beschouwd, naar niets anders streeft dan om één te worden met de ander, die zij liefheeft, en de Goddelijke Liefde naar niets anders, dan om zich te verenigen met de mens en de mens met Zichzelf, en wel in die mate, tot zij in hem is en hij in haar; en aangezien de Goddelijke Liefde gelijk is aan het allerzuiverste vuur, zo blijkt, dat God, omdat Hij van dien aard is, geenszins in de mens kon zijn, noch maken dat de mens in Hem is, want zo zou Hij de gehele mens in de ijlste rook oplossen.

Maar aangezien God vanuit Zijn Wezen van liefde brandde om Zichzelf met de mens te verbinden, was het noodzakelijk, dat Hij Zich omsluerde met een lichaam, dat geschikt was tot opneming en verbinding.

Daarom daalde Hij neer en nam Hij het Menselijke aan, overeenkomstig de orde, vanuit Zich, vanaf de schepping van de wereld vastgesteld, welke orde daarin bestond, dat Hij uit een uit Zich voortgeplante kracht ontvangen, in de baarmoeder gedragen, geboren zou worden, en daarna opgroeien in wijsheid en liefde, en zo dus naderen tot de vereniging met Zijn Goddelijke oorsprong; en dat op deze wijze God Mens is geworden en de Mens God.

Dat dit zo is, leert en getuigt de Schrift, welke bij de christenen is, en het Woord genoemd wordt over Hem; en God Zelf, die in Zijn Menselijke Jezus Christus wordt genoemd, zegt, dat de Vader in Hem is en Hij in de Vader; en dat wie Hem ziet, de Vader ziet; behalve tal van dingen meer over hetzelfde onderwerp.

Dat God, wiens Liefde gelijk het allerzuiverste vuur is, op geen andere wijze Zich met de mens en de mens met Zich verenigen kon, ziet ook de rede.

Kan het vuur van de zon, zoals het in zichzelf is, de mens aanraken, en wat nog meer is, in hem binnengaan, wanneer het niet zijn stralen met de atmosferen omhult, en zich zo door een gematigde, aan zich aangepaste warmte, vertoont.

Kan de zuivere ether de mens omstromen, en wat nog meer is, in de luchtpijptakken van zijn longen binnen vloeien, wanneer deze niet met lucht omringd is en zich zo dus heeft aangepast.

Ook kan de vis niet leven in de lucht, maar in een element dat voor zijn leven geschikt is; ja zelfs kan ook niet een koning op aarde in eigen persoon of rechtstreeks alle en elk van de dingen van zijn rijk bestieren, tenzij door middel van hogere en lagere ambtenaren, die tezamen zijn koninklijk lichaam vormen.

Ook kan de ziel van de mens zich niet zichtbaar aan een ander vertonen, met hem omgaan en hem de bewijzen van zijn liefde meedelen, dan alleen door middel van het lichaam.

Hoe zou dan God het kunnen, tenzij door het Menselijke, dat van hem is?

Toen zij dit hoorden, werden de Afrikanen dit beter gewaar dan de overigen, aangezien zij innerlijk redelijk zijn; en eenieder stemt in, overeenkomstig zijn gewaarwording.

839. Tenslotte handelde het gesprek over de innerlijke en de uiterlijke of uitwendige mens; en er werd gezegd, dat de mensen die de dingen innerlijk gewaarworden, in het licht van het ware zijn, en dit is het Licht van de hemel, en dat de mensen die de dingen uitwendig gewaarworden, in niet enig licht van het ware zijn, omdat zij alleen in het licht van de wereld zijn; dus dat de innerlijke mensen in het inzicht en in de wijsheid zijn, maar de uitwendige mensen in waanzin en verdraaid inzicht; dat de innerlijke mensen geestelijk zijn, daar zij uit de boven het lichaam verheven geest denken, en daarom waarheden in het licht zien, maar dat de uitwendige mensen zinnelijk natuurlijk zijn, daar zij uit de begoochelingen van de zinnen van het lichaam denken.

Vandaar zien zij de waarheden als in een nevel, en wanneer zij deze bij zichzelf overleggen, zien zij de valsheden als waarheden.

De innerlijke mensen zijn gelijk degenen die op een berg in het veld staan, of op een toren in de stad, of op een vuurtoren aan zee; daarentegen zij de uitwendige mensen gelijk degenen die in een dal aan de voet van een berg staan, of in een kelder onder de toren, of in een bootje onder de vuurtoren en alleen datgene zien wat vlakbij is.

Verder zijn de innerlijke mensen gelijk degenen die op de tweede of derde verdieping van een huis of paleis wonen, waarvan de wanden rondom van ramen van kristalglas zijn, en op de stad in haar volle omvang, rondom neerkijken, en elk geringste gebouw daarin kennen.

Uitwendige mensen zijn echter gelijk degenen die op de laagste verdieping wonen, waarvan de vensters uit samengeplakt papier bestaan, en die zelfs niet één enkele straat buiten hun huis zien, maar alleen die dingen die binnen het huis zijn en dan nog alleen door middel van een kaars of de haard.

Innerlijke mensen zijn ook gelijk arenden in de hoogte en zien wijd rondom alle dingen onder zich; en omgekeerd zijn de uitwendige mensen gelijk hanen die op de kippenladder met luide stem kraaien voor de hennen die op de grond lopen.

Bovendien worden innerlijke mensen gewaar dat de dingen die zij weten, in verhouding tot de dingen die zij niet weten, slechts zijn als water in een kruik in verhouding tot het water in een meer; daarentegen zijn uitwendige mensen ervan overtuigd dat zij alles weten.

Over deze uitspraken verblijdden zich de Afrikanen, omdat zij vanuit het innerlijk inzicht, waarin zij uitmunten, erkenden dat dit zo is.

840. Daar de Afrikanen van dien aard zijn, vindt heden bij hen een openbaring plaats, welke, vanuit de streek waar zij begon, zich rondom verspreidt, maar niet tot aan de zeeën.

Zij minachten hen die uit Europa aankomen en die geloven dat de mens zalig wordt door het geloof-alleen, en dus door het denken en spreken alleen en niet tevens door het willen en doen.

Zij zeggen dat er geen mens met enige eredienst bestaat, die niet naar zijn godsdienst leeft; en dat hij, wanneer hij dat niet doet, wel niet anders dan stompzinig en boos kan worden, aangezien hij dan niets uit de hemel opneemt.

Zij noemen ook de vernuftige boosaardigheid stompzinnigheid, omdat daarin niet het leven maar de dood is.

Ik sprak enige malen met Augustinus, die in de derde eeuw bisschop van Hippo in Afrika was; hij zei dat hij heden daar is, en hun de eredienst van de Heer inblaast en dat daar hoop is dat dit Nieuwe Evangelie zich in de naburige streken verbreidt.

Ik hoorde de vreugde van de engelen over deze openbaring, namelijk hierover, dat daardoor voor hen de gemeenschap met het menselijk redelijke geopend wordt, dat tot nog toe gesloten was door dit universeel dogmatische, dat het verstand onder de gehoorzaamheid aan het geloof van de geestelijkheid staat.

De Joden in de geestelijke wereld.

841. De Joden verschenen vóór het Laatste Oordeel, dat in het jaar 1757 plaatsvond, aan de linkerzijde van het christelijk midden in een dal daar.

Na dit Laatste Oordeel werden zij overgebracht naar het noorden en hun werd het verkeer met de christenen verboden; uitgezonderd dan alleen met hen, die buiten de steden rondzwierven.

Er zijn in die streek twee grote steden, waarheen de Joden na de dood worden overgebracht, welke steden zij vóór het Oordeel Jeruzalem noemden, maar waaraan zij daarna een andere naam gaven, aangezien na het oordeel onder Jeruzalem de Kerk wordt verstaan ten aanzien van de Leer, waarin alleen de Heer vereerd wordt.

Er zijn in hun steden bekeerde Joden over hen aangesteld, die hen vermanen niet smadelijk over Christus te spreken, en diegenen straffen die dit toch doen.

De straten van hun steden liggen vol met vuil tot aan de enkels, en de huizen zijn vol vuiligheid, waardoor zij ook zo stinken dat men ze niet kan naderen.

Naderhand bemerkte ik dat anderen van deze natie ook een verblijfplaats hadden gekregen in de zuidelijke streek.

Toen ik vroeg wie zij waren, werd gezegd, dat zij diegenen waren, die de eredienst van de overigen hadden geringschat, en in hun gemoed daarover in twijfel waren geweest, of de Messias ooit zou komen, en die verder over verschillende dingen in de wereld uit de rede gedacht en naar deze rede geleefd hadden.

Het merendeel van dezen bestaat uit Joden, die de Portugese worden genoemd.

842. Aan de Joden verschijnt soms, boven, op gemiddelde hoogte een engel met een staf in de hand en hij geeft hun te geloven, dat hij Mozes is; en vermaant hen af te zien van de waanzin, ook hier nog de Messias te verwachten, daar de Messias Christus is, die hen en allen regeert; en dat hij dit weet, en ook van Hem geweten heeft, toen hij in de wereld was.

Nadat ze dit hebben gehoord trekken ze zich terug en het merendeel vergeet het weer en weinigen onthouden het.

Zij die het onthouden, worden in de synagogen gezonden, die uit bekeerden bestaan en worden onderricht; en wanneer zij onderricht zijn, worden aan hen nieuwe klederen in plaats van de verscheurde gegeven, en men geeft hun een fraai geschreven Woord en ook een niet onaardige woning in de stad.

Diegenen echter die het niet opnemen, worden neergeworpen, en velen in wouden en woestijnen, waar zij onder elkaar roverijen plegen.

843. De Joden drijven in die wereld net als in de vorige, handel in verschillende dingen, voornamelijk in kostbare stenen, die zij zich langs onbekende wegen uit de hemel verschaffen, alwaar kostbare stenen in overvloed zijn.

Dat hun handel een handel met kostbare stenen is, komt omdat zij het Woord in zijn oorspronkelijke taal lezen, en de zin van de letter ervan hun heilig is en de kostbare stenen met de zin van de letter overeenstemmen.

Dat de geestelijke oorsprong van deze stenen de zin van de letter van het Woord is, en dat daarvandaan die overeenstemming komt, zie men boven in het hoofdstuk over 'de Heilige Schrift', nrs. 217, 218.

Zij kunnen ook met kunstgrepen dergelijke stenen bereiden en de fantasie aanbrengen dat ze echt zijn, maar dezen worden door hen die over hen zijn aangesteld, streng gestraft.

844. De Joden weten minder dan de anderen dat zij in de geestelijke wereld zijn, maar geloven, dat zij nog in de natuurlijke wereld zijn.

De reden hiervan is deze, dat zij geheel en al uitwendige mensen zijn, en hoegenaamd niets over de godsdienst uit het innerlijke denken.

Daarom spreken zij ook over de Messias op dezelfde manier als vroeger; en sommigen zeggen, dat Hij komen zal met David, en van diademen schitterend hun zal voorgaan en hen binnenleiden zal in het land Kanaän, en onderweg door opheffing van Zijn staf de rivieren zal doen opdrogen die zij zullen oversteken; en dat de christenen die zij onder elkaar ook heidenen noemen, dan de slippen van hun klederen zullen grijpen onder smeekbeden hen te mogen vergezellen; en dat zij hen naar gelang hun rijkdommen zullen opnemen en dat dezen hen eveneens zullen dienen.

Hierin bevestigen zij zich door hetgeen men leest bij Zacharia en Jesaja: 'Zo zegt de Here der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord dat God met u is', (Zacharia 8:23); 'En zij zullen al uw broeders brengen uit alle volken als een offer voor de Here; op paarden en op wagens, op draagstoelen; op muilieren en op snelle kamelen, naar mijn heilige berg, naar Jeruzalem, zegt de Here, zoals de Israëlieten het offer in rein vaatwerk naar het huis des Heren brengen', (Jesaja 66:20); en over David, dat 'hij komen zal en hun koning en herder zal zijn', (Jeremia 30:9; Ezechiël 34:23 tot 25; 37:23 tot 26), waarbij zij in het geheel niet horen willen, dat onder David daar onze Heer Jezus Christus wordt verstaan, en dat onder de Joden daar diegenen worden verstaan die uit Zijn Kerk zullen zijn.

845. Wanneer men hun vraagt, of zij vast geloven dat allen in het land Kanaän zullen komen, zeggen zij, dat allen er dan zullen komen, en dat dan de gestorven Joden weer zullen wederopstaan, en dat zij uit hun graven in dat land zullen binnengaan.

Wanneer men hun tegenwerpt, dat zij geenszins uit de graven kunnen gaan, daar zij zelf na de dood leven, dan antwoorden zij, dat zij dan neerdalen zullen en in hun lichaam binnentreden en zo dus leven zullen.

Wanneer men zegt, dat dit land niet hen allen kan bevatten, antwoorden zij, dat het dan vergroot zal worden.

Wanneer men zegt, dat het Rijk van de Messias, omdat Hij de Zoon van God is, niet zal zijn op aarde, maar in de hemel, antwoorden zij, dat het land Kanaän dan de hemel zal zijn.

Wanneer men zegt, dat zij niet weten waar Bethlehem van Efrata ligt, waar de Messias geboren zal worden, volgens de voorzegging van, (Micha 5:1); en bij David, (Psalm 132:6), antwoorden zij, dat de moeder van de Messias daar niettemin baren zal; en enigen, dat daar waar zij baart Bethlehem is.

Wanneer men zegt: Hoe kan de Messias met zulke bozen leven, en dit bevestigt door verschillende plaatsen uit Jeremia en bovenal uit het lied van Mozes, (Deuteronomium 32), dat zij de allerergsten zijn, dan antwoorden zij dat er onder de Joden zowel goeden als bozen zijn, en dat daar de bozen bedoeld werden.

Wanneer gezegd wordt, dat zij hun ontstaan ontleen aan een Kanaänitische en aan de hoererij van Juda met zijn schoondochter, (Genesis 38), dan antwoorden zij, dat het geen hoererij was, maar wanneer men hun tegenwerpt dat Juda niettemin gebood, haar wegens hoererij uit te leiden en te verbranden, zo gaan zij heen om te beraadslagen en na gehouden beraadslaging zeggen zij, dat het slechts een leviraatshuwelijk [zwagerhuwelijk] was, dat zijn tweede zoon Onan, noch zijn derde zoon Schelah betrachtte; en zij voegen hieraan toe, dat zeer velen van hen uit de stam van Levi zijn, die het priesterlijk ambt bekleedde.

‘Het is voldoende, dat wij allen uit de lendenen van Abraham zijn’, zeggen zij.

Wanneer hun gezegd wordt, dat er innerlijk in het Woord een geestelijke zin is, waarin veel gehandeld wordt over Christus of de Messias, antwoorden zij, dat dit niet zo is; maar sommigen van hen zeggen, dat innerlijk in het Woord of in zijn bodem niets dan goud is; behalve andere dergelijke dingen meer.

846. Eens werd ik naar de geest in een engelenhemel gevoerd in een gezelschap daar.

Enigen van de wijzen daar kwamen op mij toe en zeiden: ‘Wat voor nieuws brengt u van de aarde?’ Ik zei tegen hen: ‘Dit is nieuw, dat de Heer verborgenheden heeft onthuld, die in voortreffelijkheid de van het begin van de Kerk tot nu toe onthulde verborgenheden te boven gaan.’ Ze vroegen welke dat dan waren en ik antwoordde: ‘Het zijn de volgende:

1 Er is in alle en de afzonderlijke dingen in het Woord een geestelijke zin, die met de natuurlijke zin overeenstemt.

Het Woord is door die zin de verbinding van de mensen van de Kerk met de Heer en ook de vergezelschapping met de engelen.

De heiligheid van het Woord zetelt in die zin.

2. De overeenstemmingen waaruit de geestelijke zin bestaat, zijn onthuld.

De engelen vroegen of de bewoners van de aarde tevoren niet van overeenstemmingen hadden geweten.

Ik zei daarop: ‘Hoegenaamd niets en ze zijn nu reeds duizenden jaren, namelijk van de tijd van Job aan, verborgen geweest.

Maar bij hen die in die tijd en vóór die tijd leefden, was de wetenschap van de overeenstemmingen de wetenschap der wetenschappen, waarvandaan zij hun wijsheid hadden.

Ze hadden daardoor kennis van de geestelijke dingen die tot de hemel en de Kerk behoren.

Maar deze wetenschap is, aangezien die in afgoderij werd veranderd, door de voorzienigheid van de Heer dermate in vergetelheid geraakt en verloren gegaan, dat niemand er ook maar het minste teken van zag.

Nu is zij echter uit de Heer onthuld, opdat er een verbinding kan zijn van de mensen van de Kerk met Hem en vergezelschapping met de engelen.

Dit vindt plaats door het Woord, waarin alle en de afzonderlijke dingen overeenstemmingen zijn.’

De engelen verheugden zich zeer daarover dat het de Heer behaagd had deze grote verborgenheid, die duizenden jaren lang zo diep verborgen had gelegen, te onthullen; en ze zeiden dat dit gebeurd was ter wille van dit einddoel; dat de christelijke Kerk, die op het Woord gegrondvest is, en nu aan haar einde is, opnieuw herleeft en door de hemel uit de Heer, leven trekt.

Ze vroegen of door middel van deze wetenschap nu ontdekt is wat de Doop en wat het Heilig

Avondmaal betekenen, waarover men tot dusver zulke uiteenlopende gedachten heeft gekoesterd.

Ik antwoordde dat het onthuld was.

3. Verder zei ik dat heden uit de Heer een openbaring is gegeven aangaande 'het leven van de mens na de dood'.

De engelen zeiden: 'Wat over het leven na de dood?

Wie weet niet dat de mens na de dood leeft?

'Ik antwoordde: 'Men weet het en men weet het niet.

Men zegt dat het niet de mens is, maar zijn ziel en dat deze als een geest leeft.

Ten aanzien van de geest koesteren zij een voorstelling als van wind of ether, en men zegt dat een mens niet eerder als mens leeft dan na de dag van het Laatste Oordeel.

En dat dan de lichamelijke dingen die men in de wereld heeft achtergelaten, hoewel ze door de wormen, de muizen en de vissen zijn verteerd, weer verzameld worden en opnieuw tot een lichaam samengevoegd worden, en dat de mensen op deze wijze weer zullen opstaan.' De engelen zeiden:

'Wat is dit?

Wie weet niet dat de mens als mens na de dood leeft, met alleen dit verschil dat hij dan als substantieel mens leeft en niet als een materieel mens als tevoren.

En dat de substantiële mens de substantiële mens ziet, evenzeer als de materiële mens de materiële mens ziet, en dat men geen enkel verschil weet, dan alleen dit, dat men in een volmaakter staat is.'

4. De engelen vroegen: 'Wat weet men over onze wereld en over de hemel en de hel?

'Ik antwoordde dat men daar niets van wist, maar dat heden uit de Heer onthuld is, van welke aard de wereld is waarin de engelen en de geesten leven, dus van welke aard de hemel en de hel zijn.

Verder ook dat de engelen en de geesten in verbinding zijn met de mensen en nog vele andere wonderbaarlijke dingen.

De engelen waren verheugd dat het de Heer behaagd had dergelijke dingen te openbaren, opdat de mens niet langer uit onwetendheid in het onzekere hoeft te zijn betreffende zijn onsterfelijkheid.

5. Verder zei ik: 'Het is heden uit de Heer onthuld dat er in uw wereld een andere Zon is dan in de onze.

De Zon in uw wereld is louter liefde en de zon in onze wereld is louter vuur.

Daarom, al wat uitgaat van uw Zon, omdat zij louter liefde is, heeft deel aan het leven; en dat al, wat uitgaat van onze zon, omdat die louter vuur is, heeft niet deel aan het leven.

Daarvandaan is het onderscheid tussen het geestelijke en het natuurlijke, welk onderscheid, dat tot nog toe onbekend was, eveneens ontdekt is.

Vanuit deze dingen is het bekend geworden vanwaar het Licht komt dat het menselijk verstand verlicht en vanwaar de Warmte komt die de menselijke wil met liefde ontsteekt.'

6. 'Bovendien is onthuld dat er drie graden van leven zijn en dat er vandaar drie hemelen zijn. Het gemoed van de mens is in deze drie graden verdeeld, vandaar stemt de mens met deze drie hemelen overeen.' De engelen zeiden: 'Wist men dat niet tevoren?

'Ik antwoordde dat men wist van graden tussen het meerdere en het mindere, maar niets over de graden tussen het eerdere en het latere.

7. De engelen vroegen of er behalve deze nog andere dingen onthuld waren.

Ik zei dat er nog verschillende andere dingen waren onthuld, namelijk over het Laatste Oordeel, over de Heer, dat Hij de God van hemel en aarde is; dat God één is zowel in persoon als in wezen, in wie de Heilige Drievuldigheid is en dat deze de Heer is.

Voorts ten aanzien van de Nieuwe Kerk, die uit Hem moet worden opgericht en over de leer van deze Kerk.

Over de heiligheid van de Heilige Schrift, en ook dat de Openbaring is onthuld.

Bovendien over de bewoners van de planeten en over de werelddollen in het heelal. En nog vele andere gedenkwaardigheden en wonderbaarlijke dingen uit de geestelijke wereld, waardoor tal van dingen die tot de wijsheid behoren uit de Hemel zijn bekend gemaakt.

847. Hierna sprak ik met de engelen daarover dat er uit de Heer nog iets anders in de wereld onthuld is, waarop zij vroegen wat dit was.

Ik zei: 'Over de waarlijk echtelijke liefde en over haar geestelijke verrukkingen.' Hierop zeiden de engelen: 'Wie weet niet dat de verrukkingen van de echtelijke liefde de verrukkingen van alle andere liefden te boven gaat.

Wie kan niet denken dat in een zekere liefde alle zaligheden, geluksgevoelens en verlustigingen zijn samengevat, die ooit uit de Heer samengebracht kunnen worden, aangezien deze liefde overeenstemt met de liefde van de Heer en de Kerk.

Het ontvangende vat van deze dingen is de waarlijk echtelijke liefde, die deze dingen tot de volheid van het gevoel toe kan opnemen en gewaarworden.' Ik antwoordde dat ze dit niet weten, aangezien ze zich niet tot de Heer wendden en daarom de begeerte van het vlees niet geschuwd hebben.

Ze konden dus op deze wijze niet worden wederverwekt en de waarlijk echtelijke liefde die enig en alleen uit de Heer is wordt aan degenen gegeven die uit Hem worden wederverwekt.

Dezen zijn het ook die worden opgenomen in de Nieuwe Kerk van de Heer, die in de Openbaring onder het Nieuwe Jeruzalem wordt verstaan.

Ik voegde hieraan toe dat ik twijfelde of men heden ten dage in de wereld wil geloven, dat deze liefde in zichzelf geestelijk is en vandaar uit de godsdienst en wel om deze reden, dat men daarover slechts een lichamelijke voorstelling koestert.

Dus of men geloven wil dat deze liefde, aangezien die zich gedraagt naar de godsdienst, geestelijk is bij de geestelijken, natuurlijk bij de natuurlijke mens en louter vleselijk bij de echtbrekers.

848. De engelen waren zeer verheugd over deze zaken die ze gehoord hadden, maar ze werden in mij een droevig gevoel gewaar.

Ze vroegen: 'Waarom bent u bedroefd?

'Ik zei: 'Omdat deze heden uit de Heer onthulde verborgenheden, hoewel ze in voortreffelijkheid en waardigheid de tot dusver verbreide kennis te boven gaan, niettemin op aarde als van geen waarde beschouwd wordt.' Hierover verwonderden de engelen zich en vroegen de Heer hun toe te staan, in de wereld neer te zien; ze zagen neer, en ziet, er was louter duisternis.

Er werd hun gezegd dat ze deze verborgenheden op een blad papier zouden schrijven en dit blad zou op de aarde neergelaten worden en dan zouden ze wondertekens zien.

Zo gebeurde het en het blad papier waarop deze verborgenheden geschreven waren, werd uit de hemel neergelaten.

Tijdens de afdaling, terwijl het nog in de geestelijke wereld was, lichtte het op zoals een ster, maar toen het in de natuurlijke wereld viel, verdween het licht en naarmate het verder viel, verduisterde het.

Toen het door de engelen werd neer gezonden naar groepen waarin zich geleerden en ontwikkelden bevonden uit de geestelijkheid en leken, werd een gemompel van velen gehoord.

Onder andere deze woorden: Wat is dat?

Is dat wel iets?

Wat maakt het uit of wij deze dingen al dan niet weten?

Zijn het geen hersenspinsels?

En het scheen alsof sommigen het papier namen, het met de vingers vouwden, oprolden en weer afrolden, en ook alsof sommigen het verscheurden en met de voeten wilden vertrappen.

Maar ze werden uit de Heer van deze brutale daad afgehouden en de engelen kregen het bevel het papier terug te nemen en het te bewaren.

Aangezien de engelen treurig werden en dachten: ‘Tot hoelang?’, werd hun gezegd: Tot een tijd en tijden, en een halve tijd’, (Openbaring 12:14).

849. Daarna hoorde ik een vijandig gemompel uit de lagere gebieden en tevens deze woorden: ‘Doe wonderen en wij zullen geloven.’ Ik antwoordde: ‘Zijn deze dingen geen wonderen?’

Hun antwoord was dat ze dat niet zijn, waarop ik vroeg: ‘Welke wonderen dan?’

’Er werd gezegd: ‘Openbaar en onthul de toekomstige dingen, dan zullen wij u geloven!’ Maar ik antwoordde dat dergelijke dingen uit de Heer niet gegeven worden, want voor zoveel de mens de toekomstige dingen weet, valt zijn rede en verstand, samen met de voorzichtigheid en wijsheid, in een werkloze toestand en verslapt en stort ineen.

Opnieuw vroeg ik: ‘Wat voor andere wonderen zal ik doen?’

’Toen werd geroepen: ‘Doe dergelijke wonderen zoals Mozes in Egypte!’ Ik antwoordde daarop: ‘Misschien zult u uw harten daartegen verharden zoals Farao en de Egyptenaren!’ Ze antwoordden dat dit niet het geval zou zijn.

Ik zei opnieuw: ‘Geef mij de verzekering dat u niet om het gouden kalf zult dansen en het aanbidden zoals de nakomelingen van Jakob, die zo deden een maand later nadat ze de berg Sinai in een vuurgloed hadden gezien en Jehovah Zelf uit het vuur hebben horen spreken.

Dit was dus ná het wonder dat van alle wonderen het allergrootste was.’ (Het gouden kalf is in de geestelijke zin de wellust van het vlees.) Uit de lagere gebieden werd geantwoord: ‘Wij zullen niet zijn zoals de nakomelingen van Jakob.’ Maar toen hoorde ik uit de hemel tot hen zeggen: ‘Zo u Mozes en de profeten, dat wil zeggen, het Woord van de Heer niet gelooft, zo zult u door wonderen niet méér geloven dan de nakomelingen van Jakob in de woestijn, noch méér dan zij geloofden, toen ze met eigen ogen de wonderen zagen die door de Heer Zelf gedaan werden, toen Hij in de wereld was.’

850. Daarna zag ik enkele geesten opklimmen uit de lagere gebieden, waar deze woorden werden gehoord, die op een plechtige toon tot mij gericht waren: ‘Waarom heeft uw Heer de verborgenheden die u zojuist in een lange rij opsomde, aan u, die een leek bent, onthuld, en niet aan iemand uit de geestelijkheid?’

’Hierop antwoordde ik: ‘Dit ligt in het welbehagen van de Heer, die mij tot dit ambt van mijn vroegste jeugd af aan heeft voorbereid; maar laat ik aan u een tegenvraag doen: ‘Waarom heeft de Heer toen Hij in de wereld was, vissers tot discipelen gekozen en niet enigen uit de wetgeleerden, de schriftgeleerden, priesters of rabbijnen?’

Overweegt u dit onder elkaar, en maak daarover een rechtvaardige gevolgtrekking, en u zult de oorzaak vinden!’ Toen ze dit hoorden ontstond een gemompel en daarna een stilte.

Wordt vervolgd.